Kim jest asystent zdrowienia

Data aktualizacji
2026-01-26

Asystent zdrowienia stanowi pomost między pacjentem i jego rodziną a personelem terapeutycznym (lekarzami, psychologami, psychoterapeutami, pracownikami socjalnymi itp.). Dzięki doświadczeniu własnego kryzysu psychicznego pomaga personelowi lepiej zrozumieć pacjenta, jego ograniczenia, możliwości oraz potrzeby w całym procesie leczenia. Potrafi też spojrzeć na różne kwestie z perspektywy użytkownika opieki psychiatrycznej. Jest przykładem, że można pokonać kryzys, co daje pacjentowi nadzieję.

Jakie wymagania musi spełniać

- mieć doświadczenie własnego kryzysu psychicznego
- przebyć terapię i wykonać pracę własną, polegającą m.in. na zrozumieniu swoich przeżyć (ich „przepracowaniu”)
- ukończyć półroczny specjalistyczny kurs
- odbyć kilkumiesięczne staże w placówkach zajmujących się zdrowiem psychicznym (m.in. w szpitalnych oddziałach psychiatrycznych, środowiskowych domach samopomocy, zespołach leczenia środowiskowego, fundacjach oraz stowarzyszeniach)
- mieć umiejętność mówienia o swoich doświadczeniach związanych z chorobą i procesem zdrowienia.

Gdzie go spotkasz

Asystent zdrowienia może pracować w zespołach terapeutycznych w takich miejscach, jak np.:

- szpitale psychiatryczne
- centra zdrowia psychicznego
- środowiskowe domy samopomocy
- domy pomocy społecznej
- placówki opiekuńcze
- zespoły leczenia środowiskowego
- specjalistyczne usługi opiekuńcze i podobne im struktury.

Lista placówek, w których aktualnie pracują asystenci zdrowienia.

Czym się zajmuje

Rolą asystenta zdrowienia jest towarzyszenie leczonemu pacjentowi, wspieranie go, dzielenie się własnym doświadczeniem kryzysu psychicznego i zdrowienia.

Do jego zadań należy m.in.:

- uczestniczenie w spotkaniach z lekarzami
- wykonywanie zadań zleconych do realizacji przez lekarzy
- uczestniczenie w zajęciach grupowych w charakterze obserwatora lub osoby współpracującej (np. psychoedukacja)
- współprowadzenie zajęć warsztatowych i edukacyjnych
- towarzyszenie pacjentom w wyjściach indywidualnych lub grupowych
- przeprowadzanie indywidualnych rozmów z pacjentami
- motywowanie pacjentów do aktywności
- dzielenie się swoimi spostrzeżeniami odnośnie do postępów w zdrowieniu poszczególnych pacjentów z terapeutami i personelem placówki
- uczestniczenie w zebraniach społeczności.

> **Asystentowi nie są przekazywane informacje objęte tajemnicą lekarską (diagnoza, terapia).**

Artykuł powstał dzięki współpracy z **Fundacją efKropka** w ramach **Forum Organizacji Pacjentów**.